GDAŃSK, dnia 20 stycznia 1948 r.

GDAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 2

TREŚĆ

DZIAŁ URZĘDOWY

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

DZIAŁ URZĘDOWY

Poz. 6.

ROZPORZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO
z dnia 29 grudnia 1947 r.

wydane w porozumieniu z Dyrektorem Gdańskiej Dyrekcji Ceł i Komendantem Gdańskiego Oddziału Wojsk Ochrony Pogranicza w sprawie ustalenia strefy nadgranicznej na obszarze Województwa Gdańskiego.

Na podstawie art. 5 ust. (4) Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa w brzmieniu obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 83) — zarządzam, co następuje:

§ 1.

Strefa nadgraniczna Województwa Gdańskiego obejmuje obszar położony między linią Wybrzeża, a linią, określoną w § 2, jako wewnętrzną granicą strefy nadgranicznej.

(1) Wewnętrzna granica strefy nadgranicznej przebiega od punktu przecięcia się granicy województw szczecińskiego i gdańskiego z brzegiem jeziora Łeby:

1. południowo-wschodnim brzegiem jeziora Łeby do granicy miejscowości Czarnowskie, dalej
2. południową granicą tej miejscowości do drogi wiodącej do szosy Łeba — Lębork, dalej
3. południowym skrajem tej drogi do wylotu jej na szosę Łeba — Lębork, dalej
4. wschodnim skrajem tej szosy do granicy miejscowości Steknica, dalej

5. północno-wschodnią granicą tej miejscowości do drogi na Łebieniec — Sasino, dalej
6. północnym skrajem drogi, wiodącej przez miejscowości: Łebieniec, Szczenurze, Sarbsk, Ulinię, Sasino, Zakończyno, Jackowo i Karczemkę, do szosy na Osieki — z tymi odchyleniami, że włącza do strefy nadgranicznej miejscowości: Sarbsk i Ulinię, wyłącza zaś ze strefy nadgranicznej miejscowości: Łebieniec, Szczenurze, Sasino, Zakończyno, Jackowo i Karczemkę, dalej
7. zachodnim skrajem szosy na Osieki do tej miejscowości, dalej
8. zachodnią i północną granicą miejscowości Osieki do drogi wiodącej do szosy Lublewo — Wierzchucino, dalej
9. północnym skrajem tej drogi do jej wylotu na szosę Lublewo — Wierzchucino przy miejscowości Słuszewo, dalej
10. zachodnim i północnym skrajem tej szosy przez Słuszewo, Wierzchucino do granicy miejscowości Żarnowiec z tymi odchyleniami, że wyłącza te miejscowości ze strefy nadgranicznej, dalej
11. północno-zachodnią granicą miejscowości Żarnowiec do drogi na Pustkowie — Koźlinki — Szary Dwór, dalej
12. zachodnim i północnym skrajem tej drogi obok Dmuchowa przez Pustkowie, Koźlinki, Szary Dwór do wylotu jej na szosę Karwia — Sławoszyno przy miejscowości Sławoszynko z tymi odchyleniami, że wyłącza miejscowości: Pustkowie, Koźlinki, Szary Dwór i Sławoszynko — ze strefy nadgranicznej, dalej
13. północno-zachodnim skrajem szosy Sławoszyno—Karwia, do odgałęzienia drogi na Czarny Młyn-Mieroszyno przy Karwieńskim Dworze, dalej
14. północnym skrajem tej drogi u skraju Bielawskich Błot przez Czarny Młyn do wylotu jej na szosę Tupadła — Strzelno, dalej
15. wschodnim skrajem tej szosy przez miejscowości: Mieroszyno, Strzelno do drogi u południowo-wschodniej granicy miejscowości Łebcz — z tymi odchyleniami, że wyłącza te miejscowości ze strefy nadgranicznej, dalej
16. od wsi Łebcz w kierunku południowo-wschodnim, wschodnim skrajem drogi stanowiącej granicę gruntów ornych i łąk do punktu zetknięcia się z granicą administracyjną miasta Pucka, dalej
17. zachodnią i południowo-wschodnią granicą administracyjną miasta Pucka do punktu przecięcia się z szosą Puck — Żelistrzewo, dalej
18. wschodnim skrajem tej szosy przez miejscowości Żelistrzewo, Smolno, Mrzezino, Pierwoszyno, Kosakowo, Podgórze do punktu zetknięcia się z granicą administracyjną miasta Gdyni z tymi odchyleniami, że wyłącza ze strefy nadgranicznej miejscowości: Żelistrzewo, Smolno, Mrzezino, Kosakowo, Podgórze — włącza zaś miejscowość Pierwoszyno, dalej
19. zachodnią granicą administracyjną miasta Gdyni do punktu zetknięcia się z granicą administracyjną miasta Sopotu, dalej
20. zachodnią granicą administracyjną miasta Sopotu do punktu zetknięcia się z granicą administracyjną miasta Gdańska, dalej
21. zachodnią i południową, wschodnią i znowu południową granicą administracyjną miasta Gdańska do punktu załamania się tej granicy w kierunku północnym obok miejscowości Górki Wschodnie, dalej
22. przez Wisłę Śmiałą do prawego brzegu Wisły Martwej przy miejscowości Górki Wschodnie, dalej
23. prawym brzegiem Wisły Martwej do wschodniej granicy miejscowości Sobieszewo, dalej
24. wschodnią granicą tej miejscowości do szosy Sobieszewo — Komary — Sztutowo, dalej
25. północnym skrajem szosy wiodącej przez miejscowości: Komary, Mikoszewo, Jantar, Junoszyno, Stegnę do Sztutowa — z tymi odchyleniami, że włącza te miejscowości do strefy nadgranicznej, dalej
26. wschodnim skrajem drogi Sztutowo — Nowy Dwór, przecinając Wisłę Królewiecką, przez Sztutowską Kępę, Nową Kępę, Świńską Kępę, przecinając Wisłę Elbląską obok miejscowości Chełmek oraz Dolną Tugę obok miejscowości Mlecz — do punktu przecięcia się z wschodnią groblą Tugi obok miejscowości Tujsk, dalej
27. zachodnim skrajem grobli biegnącej wzdłuż Tugi i Kanału Młyńskiego do miejscowości Kręty Młyn, przechodząc przy tej miejscowości na wschodni brzeg Kanału Młyńskiego do grobli, dalej
28. północno-wschodnim skrajem grobli do drogi na Gozdawę, dalej
29. północnym skrajem tej drogi do wsi Gozdawa, dalej
30. wschodnim skrajem drogi ze wsi Gozdawa do skrzyżowania z szosą Nowy Dwór — Swaryszewo, dalej
31. północnym i północno-zachodnim skrajem tej szosy przez Swaryszewo do miejscowości Marzęcino, przechodząc w tej miejscowości przez Panieńską Łachę, do szosy na Kępiny Małe, dalej
32. północnym skrajem tej szosy przez Kępiny Małe do zetknięcia się z granicą powiatu elbląskiego na odnodze Nogatu, dalej
33. granicą powiatu elbląskiego do punktu zetknięcia się z granicą administracyjną miasta Elbląga, dalej
34. zachodnią granicą administracyjną miasta Elbląga do punktu złączenia się z ulicą Warszawską, dalej
35. zachodnim skrajem ulicy Warszawskiej do punktu przecięcia się z autostradą Elbląg — Królewiec, dalej
36. północnym skrajem tej autostrady i rozjazdu przy skrzyżowaniu z szosą Elbląg—Olsztyn, dalej
37. wschodnią granicą zabudowań miasta Elbląga do do wylotu szosy Elbląg — Tolkmicko na ulicę Królewiecką, dalej
38. zachodnim skrajem tej szosy wiodącej z Elbląga przez miejscowości Łęcze, Kadyny do miejscowości Tolkmicko z tymi odchyleniami, że włącza te miejscowości do strefy nadgranicznej, dalej
39. południową granicą zabudowań miejscowości Tolkmicko do szosy na Podgrodzie, dalej
40. północnym skrajem szosy Tolkmicko — Podgrodzie do drogi na Chojnowo, dalej
41. północnym skrajem tej drogi do punktu przecięcia się z granicą obrębów katastralnych Asnykowo i Chojnowo, dalej
42. miedzą, stanowiącą granicę obrębów katastralnych Asnykowo i Chojnowo, do granicy województwa Olsztyńskiego.

(2) Określenie „miejscowość" oznacza w rozumieniu ust. (1) zasadniczy kompleks zabudowań.

§ 3.

Granice strefy nadgranicznej będą oznaczone w terenie specjalnymi znakami, co zostanie podane do powszechnej wiadomości.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia trzydziestego po dniu ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą Rozporządzenie Wojewody Gdańskiego z dnia 1 lipca 1946 r. w sprawie ustalenia strefy nadgranicznej w rejonie Wybrzeża (Gd. Dz. Woj. Nr 4 poz. 36).

WOJEWODA
(—) **Inż. St. Zrałek**

Poz. 7.

ZARZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 31 grudnia 1947 roku

w sprawach łowieckich. (Nr O. Org. I—3/104/47)

Na zasadzie art. 36 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 roku o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z 1936 r.) oraz § 40 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 464 z r. 1930) zarządzam co następuje:

§ 1.

Do czasu ukazania się rozporządzenia wykonawczego Ministra Leśnictwa do dekretu z dnia 1 września 1947 . o zakresie działania Ministra Leśnictwa (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 327 z r. 1947) dotyczącego zmiany w przepisach spraw łowieckich, sprawy łowieckie należą nadal do kompetencji Działu Rolnictwa i Reform Rolnych na szczeblu II instancji, zaś do referatów rolnictwa i reform rolnych na szczeblu I instancji.

§ 2.

Wydawanie kart łowieckich należy do kompetencji Wydziału Społeczno-Politycznego w II instancji oraz referatów społeczno-politycznych w I instancji.

§ 3.

Referaty społeczno-polityczne w starostwach powiatowych i miastach wydzielonych uzupełnia odpowiednio podział rzeczowy akt.

§ 4.

Wykonanie niniejszego zarządzenia poruczam Kierownikowi Działu Rolnictwa i Reform Rolnych, Naczelnikowi Wydziału Społeczno-Politycznego oraz Starostom Powiatowym i Prezydentom Miast Wydzielonych Województwa Gdańskiego.

§ 5.

Zarządzenie powyższe wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

WOJEWODA

w.z. (—) **mgr A. Gadomski**

Wicewojewoda

Poz. 8.

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr O. Org I—1/25/47
Przesyłki urzędowe z opłatą przerzuconą na adresata.

Gdańsk, dnia 28 grudnia 1947 r.

PISMO OKÓLNE

Do

Ob. Ob. Naczelników Wydziałów,
Kierownika Działu Rolnictwa i Reform Rolnych,
Kierownika Inspektoratu Wojewódzkiego,
Kierownika Samodzielnego Oddz. Kwaterunkowego,
Starostów Powiatowych i Prezydentów
Miast Wydzielonych
województwa gdańskiego.

Zgodnie z pismem okólnym Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 13 listopada 1947 r. w sprawie oszczędności w administracji L. dz. I. OB. 10788 47 pkt. 5 d oraz zarządzeniem Ministerstwa Ziem Odzyskanych z dnia 3 grudnia 1947 r. L. dz. 8208/I—O/1—d/47 należy przy korespondencji dotyczącej wyłącznie interesu adresata przerzucać opłatę pocztową na tego ostatniego. Sprawa powyższa znajduje uzasadnienie w § 7-ym rozporządzenia Ministrów Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22.VII.1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych, oraz w postępowaniu cywilnym i karnym (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 448 z 1933 r.) gdzie władza lub urząd może przerzucić na adresata uiszczenie opłaty pocztowej, jeżeli wysyłane pismo dotyczy wyłącznie interesu adresata.

Od adresata pobierana jest wówczas opłata pojedyńczej wysokości normalnej taryfowej opłaty dla danego rodzaju przesyłek.

Władze i urzędy państwowe i samorządowe nie korzystają jednak z wspomnianego wyżej uprawnienia, lecz przesyłki tego rodzaju opłacają znaczkami urzędowymi.

Taki stan rzeczy naraża na straty państwowe przedsiębiorstwo Polska Poczta, Telegraf i Telefon jak również nadawców przesyłek, bowiem władze i urzędy państwowe np. w wypadku nadawania przesyłki listowej, zwykłej uiszczają opłatę znaczkiem urzędowym fioletowym wartości 2.— zł. podczas gdy przy przerzucaniu opłaty na adresata ten ostatni uiściłby sumę 5.— zł. jako normalną opłatę za list zwykły, to też poczta po-

nosi stratę 3,—zł., również i nadawca przy przerzucaniu opłaty na adresata nie zużyłby znaczka fioletowego 2,— zł. ponosi przeto stratę 2,— zł.

W związku z powyższym, proszę Ob. Ob. Naczelników Wydziałów oraz Kierowników: Działu Rolnictwa i Reform Rolnych, Inspektoratu Wojewódzkiego, Samodzielnego Oddziału Kwaterunkowego, Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych Województwa Gdańskiego o wydanie zarządzeń podległemu im personelowi stosowania przerzucania opłat pocztowych w jak najszerszym zakresie.

Obywatele są osobiście odpowiedzialni za ściśłe przestrzeganie powyższego mojego zarządzenia.

WOJEWODA
w.z. (—) **mgr A Gadomski**
Wicewojewoda

Poz. 9.

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr O. Org. I—3 101/47.
Instrukcja kancelaryjna częściowa zmiana.

Gdańsk, dnia 31 grudnia 1947 r

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych województwa gdańskiego

Na podstawie rozporządzenia Prezydenta R.P. o organizacji i zakresie działania władz admin. ogólnej z dnia 19 marca 1928 r. w brzmieniu zamieszczonym w obwieszczeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25. VIII. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z r, 1936) i na podstawie § 40 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30. VI. 1930 r. (Dz. U. R. P, Nr 55 poz. 464 z r. 1930) w sprawie wewnętrznej organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania, zmieniam § 13 mego zarządzenia z dnia 1 września 1945 roku dotyczącego Instrukcji Kancelaryjnej dla Starostw Województwa Gdańskiego, (Gdański Dziennik Wojewódzki Nr 4/45, poz. 39) jak następuje:

Po punkcie 4-tym § 13 ustęp pod Nr. 2 skreśla się, pod Nr 3 zamiast słów „od kogo otrzymano" ma być „nadawca", pod Nr 4 zamiast „data i liczba" należy wstawić „Nr i data" i odpowiednio przestawić dalszą treść tego punktu. Pod Nr 5 zamiast „przedmiot sprawy" winno być „treść". Pod Nr 6-tym należy skreślić ustęp wstępny, dalej ustępy a, b, c oraz d. Nr 6-ty otrzymuje nowe brzmienie jak następuje:

„6" Adnotacje — w rubryce tej odnotowuje się:

a) w podrubryce „OZ" z datą ostatecznego załatwienia;
b) w podrubryce „inne" wszelkie adnotacje dotyczące stadiów załatwiania pisma. Skreśla się pod Nr 7 ustęp pierwszy od słów „Uwagi" — w rubryce tej do słów „roku kalendarzowym". Pozostała treść Nr. 7-go zostaje niezmieniona.

W załączeniu przesyła się wzór „spisu spraw" w miejsce dotychczasowego wzoru do instrukcji kancelaryjnej Nr 11.

Zarządzenie powyższe obowiązuje od dnia 1 stycznia 1948 roku.

WOJEWODA
w.z. (—) **mgr A Gadomsk**ı
Wicewojewoda

Poz. 10.

OBWIESZCZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 18 grudnia 1947 roku

w sprawie uregulowania stosunków prawno-użytkowych węgorni na terenie województwa.

W wykonaniu art. 57 Ustawy o Rybołóstwie z dn. 7. III. 1932 roku. (Dz. U. R. P. Nr 35 poz. 357) w brzmieniu Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28. XII. 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr 110 poz. 976), celem uregulowania stosunków prawno-użytkowych węgorni przypominam:

1. Używanie do połowu ryb urządzeń stałych jest wzbronione. Wobec tego ulegają zamknięciu i opieczętowaniu wszystkie węgornie znajdujące się na terenie Województwa Gdańskiego w sposób wykluczający ich użytkowanie.
2. Zainteresowani mogą wnosić do dn. 15. II. 1948 r. do Starostw Powiatowych (Ref. Rol. i Ref. Rol.) wnioski o zezwolenie odłowu węgorzy za pomocą węgorni, które Starostwa Powiatowe po rozpatrzeniu i postawieniu konkretnego wniosku przedłożą do zatwierdzenia Urzędowi Wojewódzkiemu Gdańskiemu (Dział Rol. i Ref. Rol.).
3. Zezwolenia będą udzielane tylko w wypadkach usprawiedliwionych względami gospodarczymi, pod warunkiem dokonywania ustalonego w zezwoleniu zarybiania.
4. Prawo do korzystania z węgorni w pierwszym rzędzie przysługuje dzierżawcom obwodów rybackich, z którymi gospodarczo węgornie są związane.
5. Kto używać będzie węgorni do połowu węgorzy bez zezwolenia, karany będzie grzywną do 10.000 zł i aresztem do dwóch miesięcy zgodnie z art. 84 punkt 4 ustawy o rybołóstwie z dn. 7. III. 32 r. (Dz. U. R. P. Nr 35 poz. 357) z zastosowaniem postanowień dekretu z dn. 16. XI. 1945 r. o podwyższaniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56 poz. 312).

WOJEWODA GDAŃSKI
wz. (—) **Dr B. Podhorski-Piotrowski**
Wicewojewoda

Poz. 11.

OBWIESZCZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego — Wydział Komunikacyjny

z dnia 20 grudnia 1947 roku

w sprawie obowiązujących przepisów prawnych dotyczących zarobkowego przewozu osób i towarów pojazdami mechanicznymi.

Urząd Wojewódzki stwierdził, iż większość przedsiębiorstw uprawiających zarobkowy przewóz osób i towarów nie stosuje się do warunków uzyskanych uprawnień na zarobkowy przewóz osób i towarów pojazdami mechaniczymi, określonych tymczasowym pozwoleniem w oparciu o Rozporządzenia: Ministra Komunikacji z dnia 6 lipca 1932 r. w sprawie wykonywania ustawy o zarobkowym przewozie osób i towarów poj. mech. (Dz. U. R. P. Nr 95/32 poz. 821), Ministra Komunikacji i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 13 sierpnia 1932 r. w sprawie regulaminu przewozu osób i ich bagażu, oraz towarów pojazdami mechanicznymi (Dz. U. R. P. Nr 104/32 poz. 868), rozdział 2 (§ 13, 15) Rozporządzenia Ministrów Komunikacji, Spraw Wewnętrznych i Sraw Wojskowych z dnia 27 października 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 85/37 poz. 616) i rozp. Min. Komunikacji, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 24 maja 1947 r. o wyglądzie zewnętrznym pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr 45/47, poz. 233) i pismo Min. Kom. Departamentu Samoch. Nr X. — 40 — 7 — 03 — 47/2 z dnia 3. IX. 47 r., a mianowicie:

W wielu razach przedsiębiorcy wstrzymują się od uruchomienia wszystkich linii i pojazdów mechanicznych wyszczególnionych w tymczasowym pozwoleniu, skracają samowolnie linie lub jeżdżą na drogach nieobjętych tymczasowym pozwoleniem.

Winni naruszenia warunków uprawnienia będą pociągani do odpowiedzialności karno-administracyjnej, a w razie powtarzania się przekroczeń po dwukrotnym upomnieniu Urząd Wojewódzki wystąpi z wnioskiem do Ministerstwa Komunikacji o odebranie uprawnień przewozowych.

Niejednokrotnie przedsiębiorcy posiadający uprawnienia przewozowe korzystają z wynajmowanych pojazdów mech., dzierżawionych fikcyjnie zarejestrowanych na ich przedsiębiorstwo i t. p., pobierając przy tym tylko prowizję od uzyskanych przez właściciela samochodu wpływów za przewóz.

Urząd Wojewódzki będzie rygorystycznie przestrzegał zasady wykonywania uprawnień przewozowych wyłącznie przez uprawnionego przedsiębiorcę i nieodstępowania uprawnień w żadnej formie. Dlatego też koncesjonariusz powinien obsługiwać tylko swoje linie i obszary i wyłącznie pojazdami wymienionymi w tymczasowym pozwoleniu wydanym przez Ministerstwo Komunikacji.

Niezależnie od tego nie wszystkie Przedsiębiorstwa zarobkowego przewozu osób wydają bilety podróżnym, dzieje się to zwłaszcza w autobusach dodatkowych i podnajętych.

Taryfy zatwierdzane przez Urząd Wojewódzki nie są ściśle przestrzegane oraz nie są wywieszane ani w kursujących pojazdach, ani w głównych miejscach postoju (co najmniej na trzy dni przed rozpoczęciem przewozów lub wejściem w życie nowego rozkładu jazdy). Przedsiębiorstwa nie stosują się do zatwierdzonego rozkładu jazdy i samowolnie przyśpieszają lub opóźniają odjazdy, ponadto w rozkładach jazdy nie są przewidywane sezonowe zmiany, możność zawieszania niektórych kursów, uruchomienia kursów dodatkowych itd. Zmiany w rozkładach jazdy dokonywane są bez zgody Urzędu Wojewódzkiego, względnie bez uzgodnienia z P. K. S.-em i wzajemnego między innymi Przedsiębiorstwami. Brak jest wywieszonych rozkładów jazdy w autobusach i na przystankach autobusowych, a w przypadkach zmian, spowodowanych siłą wyższą, nie są one obwieszczane natychmiast, z równoczesnym powiadomieniem Urzędu Wojewódzkiego.

W wielu razach koncesjonariusz zaprzestaje obsługi linii na kilka dni lub na dłuższy okres czasu, nie podając tego do wiadomości ani publiczności, ani Urzędu Wojewódzkiego. Brak jest oznaczonych miejsc postoju atobusu, wywieszonych napisów zawierających nazwę przedsiębiorstwa, kierunku jazdy oraz informacji o ewentualnych przerwach i zmianach rozkładu.

Tablice przystankowe nie odpowiadają przepisom zarządzenia Min. Kom. z dnia 22 marca 1938 r. Nr. Dr. 116-7/1 w sprawie instrukcji o znakach drogowych i urządzeniach ostrzegawczo-zabezpieczających na drogach publicznych (nakład M. K./1945).

Przedsiębiorstwa nie podejmują wykonywania przewozów osobowych i towarowych w terminie oznaczonym w tymczasowym pozwoleniu. Urząd Wojewódzki nie będzie tolerował takiego stanu, a bezzwłocznie wystąpi z wnioskiem o odebranie lub ograniczenia pozwolenia. O terminie rozpoczęcia wykonywania przewozów winien przedsiębiorca zawiadomić Urząd Wojewódzki na 7 dni przed tym, a o zaprzestaniu przewozów na 30 dni.

Wszystkie przedsiębiorstwa winny prowadzić prawidłowo książki kursów (w ruchu osobowym) względnie przewozów (w ruchu towarowym) oraz bezwzględnie dotrzymywać terminów składania wykazów statystycznych w Urzędzie Wojewódzkim. Przedsiębiorcy powinni bezwzględnie przestrzegać przepisów Rozp. z dnia 13 sierpnia 1932 r. (poz. 868) w sprawie regulaminów przewozu osób i ich bagażu oraz towarów poj. mech. Uwierzytelniony przez Urząd Wojewódzki wyciąg odnośnego rgeulaminu powinien być wywieszony w każdym pojeździe uprawnionym do zarobkowego przewozu.

W myśl tego regulaminu przewóz towarów może być dokonywany z konwojentami, których nazwiska muszą być uwidocznione (wpisane) do dowodu przewozowego. Dowody takie (pisemne zlecenia) należy okazywać na żądanie Państwowych Organów Kontroli Drogowej. Przedsiębiorcy uchylający się z reguły od wykonywania tego przepisu, narażają siebie i jadące osoby na kary porządkowe.

W przypadku powtarzającego się, mimo ostrzeżeń i nałożonych kar administracyjnych, nieprzestrzegania przez przedsiębiorcę warunków uzyskanych uprawnień, Urząd Wojewódzki wystąpi z wnioskiem o ich odebranie. Tak samo postąpi jeżeli przedsiębiorca nie rozpocznie przewozów w terminie określonym w pozwoleniu, albo ich zaniecha, a przerwa nie wynikła z siły wyższej, trwać będzie dłużej, niż jeden miesiąc.

Wszystkie pojazdy mechaniczne dopuszczone do przewozów zarobkowych muszą odpowiadać szczególnym warunkom technicznym, zawartym w przepisach o ruchu poj. mech. na drogach publicznych. Czasowo dopuszczone do zarobkowego przewozu osób samochody ciężarowe powinny być przystosowane do tego przewozu w terminie do dnia 15. II. 48 r. conajmniej w następującym zakresie:

1. a) Sztywne prowizoryczne nadwozie z bocznymi oknami, z których co najmniej jedna para okien otwierająca się lub

b) buda nadwozia pokryta płachtą nieprzemakalną na macie z listew drewnianych, dostatecznie uszczelniona na bokach, okna boczne w płachcie po 2 z każdej strony o wymiarach 40 cm × 40 cm z celuloidu.

c) przednia i tylna ściana nadwozia — sztywne a w nich po 2 okienka światła dziennego o wymiarach co najmniej 40 cm × 40 cm., szkło półlustrzane (4 mm grub.) w tylnej ścianie zamykane na zabezpieczony zamek, szczelne drzwi.

2. Przynajmniej jeden punkt stały oświetlenia elektrycznego wnętrza.

3. Wentylator w przedniej ścianie regulowany i zabezpieczony przed zaciekami.

4. Sygnał do kierowcy od wnętrza wozu, dowolnie wykonany.

5. Stała drabinka wejściowa z poręczą (z rur spawanych).

6. Ławki na stałe przymocowane do skrzyni nadwozia, conajmniej 30 cm. szerokości ze stałym oparciem, licząc conajmniej na 1 pasażera 45 cm. długości ławki.

7. Uchwyty na 2 koła zapasowe, ogumione utwierdzone poza obrębem nadwozia.

8. Wysokość wnętrza nadwozia co najmniej 1.50 m.

9. Tablica kierunkowa i jej oświetlenie jak w autobusach.

10. Światła ostrzegawcze przednie (2 niebieskie) i tylne (oznaczające obrysie autobusu) koloru pomarańczowego oraz oświetlenie znaku rejestracyjnego — jak w autobusach.

11. Obowiązują wszystkie napisy jak w autobusach z tą zmianą, że napisy określające ilość miejsc pasażerskich powinny być wykonane na zewnętrznej stronie drzwi budki kierowcy i na obu stronach drzwi tylnych wejściowych.

12. W samochodach ciężarowych przystosowanych do przewozu osób mogą być dopuszczone tylko siedzące miejsca.

13. Apteczka.

14. 2 gaśnice.

15. Przepisy rozporządzenia o wyglądzie zewnętrznym poj. mech. (Dz. U. R. P. Nr. 45/47) mają zastosowanie również do samochodów ciężarowych, przystosowanych do zarobkowego przewozu osób z tym, że o ile buda jest pokryta płachtą nieprzemakalną — malowanie dotyczy tylko części sztywnych nadwozia.

B. W komunikacji miejskiej.

Samochody uprawnione do zarobkowego przewozu osób w komunikacji miejskiej powinny być przystosowane do łatwej wymiany pasażerów. Z tych względów zezwala się na dopuszczenie miejsc stojących w ilości do 120% miejsc siedzących z należytym uwzględnieniem warunków bezpieczeństwa pasażerów, przy czym w tym przypadku środek samochodu nie może być zastawiony ławkami.

Ponadto obowiązywać powinny następujące odmienne warunki:

1. Wysokość wnętrza najmniej 1 mtr. 80 cm.

2. Uchwyty dla pasażerów stojących, co najmniej 1 uchwyt na 2 osoby.

3. Wycięcie w klapie tylnej nadwozia zamiast drzwi i drabinka stała wejściowa dla pasażerów.

Ilość pasażerów winna być obliczana w ten sposób, że należy liczyć na jednego pasażera 80 kg. w komunikacji pozamiejskiej a 75 kg w komunikacji miejskiej, jednakże ogólny ich ciężar łącznie z obsługą nie może przekroczyć dopuszczalnej nośności samochodu.

Nie zarobkowy przewóz osób samochodami ciężarowymi wymaga oprócz potwierdzenia zgłoszenia tego przewozu u powiatowych władz administracji ogólnej również dopuszczenia takiego samochodu do przewozu osób przez Urząd Wojewódzki na podstawie dodatnich wyników badania technicznego w zakresie dopełnienia warunków określonych dla samochodów, dopuszczonych do zarobkowego przewozu osób w punktach 1 b z tym, że sztywna tylna ściana nie jest obowiązkowa, pkt. 2, 3, 4, 6 z tym, że ławki mogą być prowizorycznie przymocowane do podłogi — pkt. 7, 8 i 11.

Urząd Wojewódzki będzie wydawał na dopuszczony przez siebie do przewozu osób samochód ciężarowy odpowiednie zaświadczenie, zawierające następujące dane: rodzaj, marka i numer rejestracyjny samochodu, dopuszczalna ilość miejsc pasażerskich siedzących, termin ważności oraz ewent. inne narzucone przez Urząd Wojewódzki specjalne ograniczenia.

Wydanie potwierdzenia na zgłoszony przewóz osób samochodem ciężarowym nie może nastąpić bez przedstawienia władzy wydającej potwierdzenia powyższego zaświadczenia.

Stan techniczny autobusów i samochodów ciężarowych do przewozu osób będzie szczególnie ostro sprawdzany i to nie tylko ze względu na możliwe wypadki i katastrofy, lecz także ze względu na możliwe psucie się w drodze, połączone z dłuższą przerwą w kontynuowaniu jazdy.

Wobec tego samochody dopuszczone do przewozów zarobkowych osób powinny być doprowadzane do badania technicznego po upływie pół roku od daty wystawienia dowodu rejestracyjnego, chociażby w samym dowodzie badanie techniczne było wyznaczone na czas późniejszy.

Niedopuszczalne jest także eksploatowanie pojazdów zarobkowych na numerach czasowych (próbnych).

W zrozumieniu własnego interesu Urząd Wojewódzki poleca przedsiębiorcom ściśle stosować się do obowiązujących przepisów.

Za Wojewodę
w. z. (—) **Inż. Wrześniowski Zygmunt**
Naczelnik Wydziału

Poz. 12.

OBWIESZCZENIE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO GDAŃSKIEGO

z dnia 3 stycznia 1948 roku

o sprostowaniu błędów w wykazie nazw miejscowości ogłoszonym w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 19, poz. 128.

W wykazie ustalonych nazw miejscowości w województwie gdańskim, ogłoszonym w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 19 z dnia 15. XII. 47 r. wkradły się omyłki drukarskie, które Urząd Wojewódzki prostuje następująco:

1) na str. 203 poz. 45 jest Friedrichsrode, powinno być Fredrichsrode,

2) na str. 205 poz. 21 jest Duszkowy Dolne, powinno być Buszkowy Dolne,

3) na str. 205 poz. 27 jest Jungertroyl, powinno być Junkertroyl,

4) na str. 205 poz. 29 jest Neuphuben, powinnno być Neunhuben,

5) na str. 205 poz. 40 jest Johannistahl powinno być Johannisthal,

6) na str. 205 poz. 46 jest Wiesentaal powinno być Wiesenthal,

7) na str. 205 poz. 58 jest Grabiny Zameczek -a Zamcza, powinno być Grabiny Zameczek -n Zameczka,

8) na str. 205 poz. 66 jest Scharnshutte, powinno być Scharshutte,

9) na str. 205 poz. 75 jest Jalau, powinno być Jetau,

10) na str. 206 poz. 79 jest Staugenwalde, powinno być Stangenwalde,

11) na str. 206 poz. 137 jest Mackau, powinno być Matzkau,

12) na str. 210 poz. 3 jest Komiennik, powinno być Kamiennik,

13) na str. 210 poz. 5 jest Kahlberg-Ziep, powinno być Kahlberg-Liep.

Za Wojewodę

w. z. (—) **Z. Gostyński**

Naczelnik Wydziału Samorządowego

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

KOMUNIKAT

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO GDAŃSKIEGO

z dnia 29 grudnia 1947 roku

Urząd Wojewódzki Gdański wydał w myśl art. 8 ustawy z dnia 15 lipca 1925 roku o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 682) dekrety na mierniczych przysięgłych Ob.Ob.:

1. Jaworskiemu Leszkowi zam. w Sopocie ul. Kościuszki Nr 44,
2. Białachowskiemu Konradowi zam. w Gdyni, ul. Warszawska 35.

Zgodnie z art. 29 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 164) wymienieni nie mają prawa prowadzenia biura mierniczego przysięgłego w czasie pozostawania w służbie państwowej.

Za Wojewodę:

(—) **inż. Tollik**

Naczelnik Wydziału Pomiarów

ZAGUBIONE I SKRADZIONE DOKUMENTY

1. Unieważnia się kartę rejestracyjną R.K.U., odcinek zameldowania — Ciman Józef — Gdynia.

2. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R.K.U. — Stefanowski Leon — Wrzeszcz.

3. Unieważnia się kartę rozpoznawczą — Dec Maria, zniżkę kolejową — Rusek Maria, pokwitowanie na kupione meble dla Rozalii Dec — Gdańsk.

4. Unieważnia się zagubiony dowód osobisty, kartę rejestracyjną R. K. U. — Siedlce — Wrzosek Tadeusz — Gdańsk.

5. Unieważnia się zagubioną legitymację Dyrekcji Lasów Państwowych na nazwisko Myślibarski Tadeusz.

6. Unieważnia się zagubioną kartę repatriacyjną— Dziedzice na nazwisko Kornat Halina — Gdańsk.

7. Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową, orzeczenie opisowego mienia z za Buga, dowód tożsamości konia wydane na nazwisko Szczotka Jan — Nowolesie — wieś.

8. Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną P. K. P. — Gdańsk, odcinek zameldowania — Dobrołowicz Marta — Oliwa.

9. Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową R.K.U. — Starogard, zaświadczenie stałe, odcinek zameldowania — Różycki Paweł — Gdańsk.

10. Unieważnia się zagubioną książeczkę wojskową R.K.U. — Skierniewice, kartę ewakuacyjną — Łowicz, kartę pracy (niemiecką), odcinek zameldowania — Bielecki Antoni — Gdańsk.

11. Unieważnia się zagubione poświadczenie obywatelstwa polskiego — Kędzieżyn, kartę rejestracyjną R.K.U., dowód osobisty, legitymację Związku Transportowców — Gdynia, na nazwisko Bik Józef — Nowy Port.

12. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R.K.U. — Radom — Grzmil Tadeusz — Trampowo.

13. Unieważnia się skradzione zaświadczenie o rejestracji poborowej wyst. przez Zarząd Miejski Kościerzyna na nazwisko Reszczyński Brunon — Kościerzyna.

14. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R.K.U. — Sokołów — Kuta Aleksander — Gdańsk.

15. Unieważnia się zagubione zaświadczenie rehabilitacyjne — Gdańsk na nazwisko Drawetz Elza — Wrzeszcz.

16. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R.K.U. — Ciechanów, dowód osobisty — Różycki Paweł — Wrzeszcz.

17. Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości na konia wydany na nazwisko Bińkowski Stefan — Lędowo — wieś.

Wnioski ogłoszeń przyjmuje w godzinach 10—12 Redakcja Gdańskiego Dziennika Wojewódzkiego — Urząd Wojewódzki Gdańsk, Wydział Ogólny Gdańsk, ulica Okopowa 5, pokój Nr 34, telefon 419-41—49, wewn. 267; zgłoszenia zaś na prenumeratę — Administracja tegoż Dziennika Wydział Budżetowo-Gospodarczy, pokój Nr 120, telefon 419-41, wewn. 312

Cena ogłoszeń: zł 20 — za wyraz — najmniej 10 wyrazów, przy tekstach dłuższych zł 45,— za 1 mm szpalty, zł 5000 cała strona, zł 3000 pół strony, zł 2000 jedna czwarta strony. — Redakcja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe ogłoszenia.

Prenumerata i ogłoszenia są płatne z góry wyłącznie za pośrednictwem P. K. O., Oddział w Gdyni, konto Nr XI—4208. Opłaty dokonane w innym trybie nie będą uwzględniane.

Wysyłki dokonuje się po uprzednim wpłaceniu prenumeraty kwartalnej w kwocie zł 250.—, półrocznej zł 450.—, rocznej zł 850.— wzgl. należności za każdy poszczególny Dziennik zgodnie z ceną uwidocznioną na każdym egzemplarzu.

REDAGUJE KOLEGIUM REDAKCYJNE

Tłoczono z polecenia Wojewody Gdańskiego w Miejskich Zakładach Graficznych w Gdańsku, Plac Wałowy 11 — telefon 3.10-61

W-1 . 726

CENA ZŁ 50.—